

عنوان مقاله:

واخواهی به قصد اطلاع دادرسی

محل انتشار:

فصلنامه اندیشمندان حقوق، دوره 3، شماره 7 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

محسن طاهری - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی

خلاصه مقاله:

اصولاً صدور حکم از سوی دادگاه امکان پذیر نیست مگر بعد از استماع مدافعات طرفین دعوی و یا لاقلاً بعد از انقضای مدت مقرر برای تقدیم جواب به دادخواست مدعی؛ براین اساس چنانچه مدعی علیه لایحه جوابیه را تقدیم داشت، دادگاه به کلیه اظهارات مدعی و اعتراضات مدعی علیه و ایرادات آنان و مدارک دلایل تقدیمی طرفین از هر حیث رسیدگی و سپس به صدور حکم حضوری مبادرت می نماید. اما در صورتی که مدعی علیه اصلاً در جلسه دادرسی حاضر نشود و لایحه جوابیه هم تقدیم ننماید و مدت تقدیم آن منقصد گردد، بر حسب تقاضای مدعی، دادگاه می تواند حکم غیابی صادر نماید. با وجود این اصول قانونی در باب حکم غیابی که در قانون آئین دادرسی مدنی وجود دارد، در عمل شرایط به نحوی است که یک سلسله سوء جریان پدید می آید، زیرا هم وقت دادگاه، به دلیل رسیدگی مکرر به موضوع واحد، تلف و هم ختم امر دادرسی مدت ها به تأخیر می افتد. با این توصیفات، هدف مقاله حاضر بررسی اجمالات، بیان ضعف ها و ایرادات موجود در خصوص رسیدگی غیابی و اجرای احکام آن می باشد.

کلمات کلیدی:

دادرسی، رسیدگی و حکم غیابی، واخواهی از حکم غیابی، آیین دادرسی مدنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/542011>

